

สรุปข้อควรทราบตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

1. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มุ่งให้ประชาชนทั่วประเทศที่ประสบอุบัติเหตุอันเกิดจากรถ ได้รับความคุ้มครองความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ชีวิตและร่างกาย โดยให้ได้รับความรักษาพยาบาลตามความเป็นจริงในกรณีบาดเจ็บ และ/หรือได้รับค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพในกรณีเสียชีวิตเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยและครอบครัว

2. ความคุ้มครองที่ผู้ประสบภัยทุกคนจะได้รับ คือ เมื่อประสบอุบัติเหตุจากรถ บริษัทประกันภัยจะจ่ายค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัยหรือทายาทตามจำนวนความรับผิดในกรมธรรม์ โดยค่าเสียหายนี้จะได้รับเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ส่วนแรกเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นที่ผู้ประสบภัยหรือทายาทจะได้รับภายใน 7 วัน นับจากวันร้องขอต่อบริษัทประกันภัยโดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความถูกต้องเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้นและส่วนที่สองคือส่วนที่เกินกว่าค่าเสียหายเบื้องต้นที่ผู้ประสบภัยหรือทายาทจะได้รับโดยเร็วหลังจากมีการพิสูจน์ความถูกต้องแล้ว สำหรับผู้ประสบภัยซึ่งเป็นผู้ขับขี่รถคันที่เป็นฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบต่ออุบัติเหตุ นั้นจะได้รับค่าเสียหายเพียงค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น

3. รถที่ต้องทำประกันภัยตามกฎหมายนี้คือรถทุกคันที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ หรือขับเคลื่อนด้วยเครื่องจักรกล เช่น รถจักรยานยนต์ รถสามล้อเครื่อง รถยนต์ส่วนบุคคลและรับจ้าง รถบรรทุก รถโดยสาร รถแทรกเตอร์ รถอีแต่นั้ รวมทั้ง รถพ่วงของรถนั้น ๆ ด้วย เป็นต้น โดยเจ้าของรถหรือผู้ซื้อต้องจัดให้มีการประกันภัยตามที่กฎหมายกำหนด

4. ผู้ประสบภัยจากรถ หมายถึง ประชาชนทุกคนที่ประสบอุบัติเหตุจากรถ ไม่ว่าจะเป็นผู้ขับขี่รถโดยสาร บุคคลที่อยู่ในรถ หรือบุคคลที่อยู่นอกรถ เช่น คนเดินถนน ข้ามถนน หรือแม้แต่คนที่กำลังนอนอยู่ในบ้าน หากได้รับความเสียหายจากรถจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายนี้

5. เจ้าของรถ ผู้เช่าซื้อรถ หรือผู้ที่นำรถที่จดทะเบียนต่างประเทศเข้ามาใช้ในประเทศไทย สามารถทำประกันภัยตามกฎหมายนี้ได้ทั้งบริษัทรับประกันภัยรถยนต์หรือสาขาทั่วประเทศในอัตราค่าเบี้ยประกันภัยที่เท่ากันสำหรับรถประเภทเดียวกัน และเมื่อทำประกันภัยเรียบร้อยแล้ว ท่านจะได้รับกรมธรรม์ประกันภัย ใบเสร็จรับเงิน และเครื่องหมาย ซึ่งท่านจะต้องนำไปติดไว้ที่หน้ากระจกรถ หรือในที่ที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน (สำหรับกรณีที่ไม่ใช่รถยนต์)

6. บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแก่ผู้ประสบภัยหรือทายาท ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ผู้ประสบภัยหรือทายาทร้องขอต่อบริษัท โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความถูกต้องของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น

7. กฎหมายนี้ให้ความคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเฉพาะความเสียหายที่เกิดแก่ชีวิตร่างกายและอนามัยเท่านั้น ไม่รวมถึงความเสียหายของทรัพย์สิน เจ้าของรถหรือผู้เช่าซื้อสามารถซื้อความคุ้มครองเพิ่มเติมได้โดยสมัครใจ บริษัทประกันภัยจะบังคับให้ผู้เอาประกันภัยต้องซื้อความคุ้มครองเพิ่มโดยผู้ซื้อไม่สมัครใจไม่ได้

การร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น ผู้ประสพภัยสามารถมอบอำนาจให้โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่รักษาผู้ประสพภัย ญาติหรือผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสพภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสพภัยแล้วแต่กรณีร้องขอแทนได้ และต้องมีหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) ความเสียหายต่อร่างกาย (กรณีบาดเจ็บ)

- สำเนาประจำวันเกี่ยวกับคดีของพนักงานสอบสวน (รับรองสำเนาถูกต้องโดยพนักงานสอบสวน)
- ใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล หรือหลักฐานการแจ้งหนี้เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลฉบับจริง
- สำเนาบัตรประจำตัว หรือสำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือสำเนาหนังสือเดินทาง หรือหลักฐานอื่นใดที่ทางราชการเป็นผู้ออกให้ที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่มีชื่อในหลักฐานนั้น เป็นผู้ประสพภัยแล้วแต่กรณี (รับรองสำเนาถูกต้องโดยผู้ประสพภัย)

(2) ความเสียหายต่อชีวิต (กรณีเสียชีวิต)

- สำเนามรณบัตร (รับรองสำเนาโดยทายาทโดยธรรม)
- สำเนาบัตรประจำตัวของผู้ประสพภัย/สำเนาบัตรประจำตัวของทายาทโดยธรรม (รับรองสำเนาโดยทายาทโดยธรรม)
- สำเนาบันทึกรประจำวันในคดีของตำรวจหรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายเพราะการประสพภัยจากรถ (รับรองสำเนาถูกต้องโดยพนักงานสอบสวน)

8. ในกรณีที่บริษัทประกันภัยไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นหรือจ่ายให้ไม่ครบ ให้ผู้ประสพภัยหรือทายาทโดยธรรมของผู้ประสพภัยแล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นตามแบบฟอร์มของทางราชการ ต่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสพภัย

9. ผู้ประสพภัยที่เป็นผู้ขับขี่และเป็นฝ่ายผิดหรือไม่มีผู้ได้รับผิดตามกฎหมาย จะได้รับการชดใช้เฉพาะค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น

10. ผู้ประสพภัยสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในส่วนที่เกินกว่าความคุ้มครองตามกฎหมายนี้ได้จากผู้กระทำละเมิดและผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษทางอาญาด้วย

11. ในกรณีที่รถตั้งแต่สองคันขึ้นไปก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสพภัยซึ่งอยู่ในรถ ให้บริษัทที่รับประกันภัยรถแต่ละคันนั้นจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยที่อยู่ในรถคันที่เอาประกันภัยกับบริษัท แต่ถ้าผู้ประสพภัยเป็นผู้ที่อยู่นอกรถ (อาจเดินอยู่บนถนน หรือในบ้าน ฯลฯ) ให้บริษัทที่รับประกันภัยรถที่ก่อเหตุแต่ละคันนั้น ร่วมกันจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสพภัยทุกคนโดยเฉลี่ยจ่ายในอัตราส่วนที่เท่ากัน

12. ในกรณีที่บริษัท หรือเจ้าของรถ บอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครอง (ก่อนวันสิ้นสุดอายุสัญญา) ไม่ว่าด้วยเหตุใดบริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ และเจ้าของรถต้องส่งคืนเครื่องหมาย (สติ๊กเกอร์) แสดงว่ามีการประกันภัยให้แก่

นายทะเบียน (อธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมาย) หรือทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้

13. บทกำหนดโทษ กฎหมายนี้ได้กำหนดโทษของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายไว้หลายกรณีด้วยกัน อาทิ

13.1) เจ้าของรถหรือผู้เช่าซื้อ (รวมทั้งผู้นำรถจดทะเบียนต่างประเทศเข้ามาใช้ในประเทศไทย) ไม่จัดให้มีการประกันภัย มีโทษปรับตามกฎหมาย

13.2) ผู้ใดนำรถที่ไม่ได้จัดให้มีการประกันภัยไปใช้มีโทษปรับตามกฎหมาย

13.3) เจ้าของรถหรือผู้เช่าซื้อ ไม่ติดเครื่องหมาย ไม่ส่งคืนเครื่องหมาย ไม่ทำลายเครื่องหมาย หรือนำเครื่องหมายที่ต้องส่งคืนไปติดที่รถ จะมีความผิดและมีโทษปรับตามกฎหมาย

13.4) ผู้ประสภภัยผู้ได้ยินขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นโดยทุจริตหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ มีโทษทั้งปรับและจำ

13.5) บริษัทประกันภัยไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้เอาประกันภัยภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับการร้องขอจากผู้ประสภภัยหรือทายาท มีโทษปรับตามกฎหมาย

13.6) บริษัทประกันภัยใดไม่รับประกันภัยตามกฎหมายนี้มีโทษปรับตามกฎหมาย